

KOHTI LUVATTUA MAATA

*Viime vuosisadan järkyttävin murhenäytelmä kristillisessä Euroopassa: 6 miljoonaa juutalaista tuhottiin kuolemanleireillä. Holokaustin aikana jotkut juutalaiset onnistuivat epätoivossaan pakenemaan Hitlerin vainoja. Monesti kuolema näytti olevan jo silmien edessä, mutta Jumala avasi tietä eteenpäin vähän kerrallaan hetkestä hetkeen, päivästä toiseen. Tällaisesta pakomatkasta Itä-Euroopasta selviytyivät Israeliin myös ystäväni Lucia ja Michael. He saivat nähdä matkallaan, että Israelin Jumala on ”minun kallioni, linnani ja pelastajani, minun Jumalani, vuoreni, jonka turviin minä pakenen, minun kilpeni, pelastukseni sarvi ja varustukseni”, Ps.18: 2-3. Matkan vaikeuksissa luvattu maa kangasti heidän silmiinsä ja antoi heille toivon. Matka kesti kauan, mutta pian heidän luvattuun maahan tulonsa jälkeen, Israel julistautui itsenäiseksi. *Itsenäisyysjulistus allekirjoitettiin ”luottaen Israelin Kallioon”, Mitoch bitachon betzur Israel...**

*Ihmeellistä on nähdä, miten Jumala on kaiken jälkeen pitänyt kansastaan huolen, niin kuin Hän teki Israelin kansan kohdalla jo autiomaassa vapautettuaan heidät Egyptin orjuudesta. Se on ollut ihmeellisimpiä kokemuksia Israelin historiassa. Niinpä he muistelevat sitä edelleen joka pääsiäinen. Kaikki se, mitä tapahtui Israelin kansalle vaelluksella luvattuun maahan, on myös meille **opiksi, rohkaisuksi tai varoittavaksi esimerkiksi**, niin kuin Paavali kirjoitti korinttilaisille.*

1.Kor.10:4 Autiomaassa israelilaiset ”söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus,” Messias. Kansa oli nähnyt Jumalan ihmeelliset merkit Egyptissä. Koko 2-3 miljoonan kansan vapauttaminen orjuudesta oli varmasti yli ymmärryksen käyvä tapahtuma, samoin tien avautuminen mereen. Vaellus autiomaassa ei ollut helppoa. Vasta kolmen päivän kuluttua kansa löysi vettä Marassa. Mutta vesi olikin karvasta ja kansa aloitti napinan. Silloin ”Mooses huusi Herran puoleen ja *Herra osoitti hänelle puun, jonka hän heitti veteen, ja vesi tuli makeaksi*”, 2.Ms.15:25. Tämän jälkeen Herra antoi myös lupauksen j.26: ”Minä olen Herra sinun parantajasi”. *Jumala haluaa kiinnittää meidänkin katseemme puuhun, ristinpuuhun, joka vain voi poistaa kaiken synnin karvouden ja syntiinlankeemuksen seuraukset elämästämme. Sillä Jeesus ”itse kantoi meidän syntimme ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen `haavainsa kautta te olette paratut`, 1.Piet.2:24.*

*Pian veden muuttumishmeen jälkeen kansa alkoi napista ruoan puutteesta. Ihmeellisessä huolenpidossaan Jumala antoi sataa mannaa taivaasta. Tätä ihmettä jatkui 40 vuotta aina Kanaanin maan rajalle asti. Kun kansa kyllästyi mannaan, Jumala suuressa armossaan antoi vielä lihaa, viiriäisiä. Kun kansa vaelluksellaan saapui Refidimiin, siellä ei ollut vettä kansan juoda. Jälleen alkoi napina Moosesta vastaan. Mooses huusi Herran puoleen ja Herra antoi hänelle ohjeen mennä kansan edellä Hoorebin vuoren juurelle, jossa Jumala oli ilmestynyt Moosekselle jo palavassa pensaassa. Mooseksen piti ottaa mukaansa muutamia Israelin vanhimpia ja käteensä sauva, jolla hän oli lyönyt Niiliä ja vesi oli muuttunut vereksi. *Herra sanoi: ”Katso, minä seison siellä sinun edessäsi kalliolla Hoorebin luona; lyö kallioon, ja siitä on vuotava vettä, niin että kansa saa juoda`.* Ja Mooses teki niin Israelin vanhimpien nähden” eli teolla oli todistajat. 2.Ms.17:5.6.*

Israelilaisten vapauttamiseen ja lähtöön Egyptistä oli tarvittu pääsiäislampaan veri. Kaikki tämä oli esikuvallista Jeesuksen uhrista, joka ainoastaan voi pelastaa kuolemasta. Nyt Herra oli Hoorebin kalliolla. Hän itse antoi määräyksen, että kalliota piti lyödä. Mooseksen, Israelin kansan johtajan piti lyödä kalliota, Messiasta, että hänestä vuotaisi elämän veden virrat kansalle. Näin myös Israelin kansan johtajat 1400 vuotta myöhemmin yhdessä pakanain edustajien kanssa löivät Jeesusta, että Hänen verensä vuotaisi syntiuhrina koko maailman syntien tähden ja Hänestä vuotaisi elämän veden virrat koko maailman elämäksi. Tämä kallio, Messias kulki Israelin kansan kanssa 40 vuotta autiomaassa, huolehti vedestä ja koko heidän elämästään.

Autiomaavaelluksen lopussa myös matkalla syntynyt uusi sukupolvi joutui vielä kuitenkin koetukseen veden puutteessa. Sama napina jatkui tämänkin sukupolven kohdalla, 4.Ms20:7-12. Käsittämättömältä tuntuu, että nyt myös Mooses menetti kärsivällisyytensä ja lankesi tottelemattomuuteen ja uskottomuuteen. Hän oli saanut käskyn tällä kertaa vain puhua kalliolle Aaronin kanssa. Kuitenkin Mooses löi kalliota, kaksi kertaa. Tämän seuraus oli kova. Mooses ja Aaron saivat ankaran rangaistuksen siitä, etteivät pitäneet Herraa Jumalaa pyhänä kansan edessä. He eivät päässeet luvattuun maahan.

Me voimme ihmetellä Jumalan rangaistuksen ankaruutta mielestämme ehkä pienestä tottelemattomuudesta. Mutta tähänkin sisältyy paljon esikuvallisuutta. Kun Jeesus-kalliota on kerran lyöty, häntä ei tarvitse eikä saa enää lyödä. Sillä Kristus ”on yhden ainoan kerran maailmanaikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin, uhraamalla itsensä”, Hebr.9:26. Erityisesti meitä tulisi tänä aikana muistuttaa kuuliaisuuden tärkeydestä ja Jumalan pyhydestä. On suuri majesteettirikos, jos emme pidä Jumalaa ja Hänen Sanaansa pyhänä.

Kristus- kalliota on kerran lyöty meidän syntisraukkojen sijasta, Hän on meidän pyhä uhrikaritsamme, joka on jo kärsinyt syntiemme rangaistuksen. Hänen uhrinsa oli kertakaikkinen, ja sovitti meidän suurimmatkin syntimme, koko maailman syntivelan. Meille riittää nyt, että puhumme kalliolle: pyydämme syntejämme anteeksi ja Hänen verensä puhdistaa meidät ja elävän veden virrat vuotavat sydämiimme. Jeesus itse sanoi, että Hän antaa elävää vettä. Lehtimajan-juhlan viimeisenä päivänä Jeesus huusi: ”Jos jonkun on jano, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, ... juokseva elävän veden virrat”. Mutta sen Hän sanoi Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat Häneen, Joh.7:37-38.

Mooses oli myös ikään kuin lain ruumiillistuma. Laki ei riitä kuljettamaan perille luvattuun maahan. Tarvittiin Joosua, Jehoshua, jonka nimikin viittaa Jeesukseen. Tarvitaan Jeesus, joka vie perille Jumalan valtakuntaan. Tarvitaan uusi elävä tie, joka kulkee Jeesuksen ruumiin uhrin kautta, Hebr.10:19-20. Jeesuksen voitto kuolemasta repäisi esiripun halki ylhäältä alas ja tie kaikkein pyhimpään aukeni meille. Me voimme Daavidin tavoin huutaa julki riemumme: ”Herra elää! Kiitetty olkoon minun kallioni ja ylistetty minun pelastukseni Jumala, Ps.18:47.

Mooses ja hänen elämänsä oli monella tavalla esikuvaa Messiaan elämästä. Juutalaiset rabbit puhuvat Mooseksesta ensimmäisenä lunastajana. Mooses tiesi, että hänen jälkeensä tulee profeetta, jonka sanoja jokaisen tulee kuulla (5.Ms.18:18), rabbien mukaan toinen lunastaja, Messias.

Jäähyväispuheessaan 5.Ms.32 Mooses puhuu Jumalasta Kalliona viidessä eri merkityksessä. Hän puhuu kalliosta, joka sinut synnytti, kalliosta elämän antajana j.18. Paavali puhuu Jeesuksesta, jossa kaikki on luotu ja jossa kaikki pysyy voimassa. Edelleen Mooses sanoo j.2: "Hän on kallio; täydelliset ovat hänen tekonsa". Mooses puhuu myös pelastuksen kalliosta j.15, ja miten Jumala antaa kansansa imeä hunajaa kalliosta ja öljyä kovasta kivistä j.13. Jumalan sanaa ja lupauksia verrataan hunajaan esim. Ps.119:103 ja öljy on Pyhän Hengen vertauskuva. Mooses puhuu Jumalasta meidän kallionamme ja viittaa Pelastajaan. Viimein Mooses sai olla luvatussa maassa kirkastusvuorella yhdessä Jeesuksen ja Elían kanssa puhumassa Messiaan tehtävän täyttymisestä.

Jeesus kysyi opetuslapsiltaan: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Kun Jeesus sai Pietarilta vastauksen: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika", Jeesus sanoi: "Tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani". Tämä kallio seisoi Pietarin edessä. Seurakunta, joka tällä kalliolla, Jeesus- kalliolla seisoo, se pysyy. Sitä tuonelan portit eivät voita. Oletko sinä rakentanut tälle kalliolle elämäsi? Jos ja kun, elämäsi on lujalla perustalla. Vaikka myrskyt tulevat, rakennuksesi ei horju eikä sorru.

Israelin valtio syntyi Jumalan suunnitelmien mukaan. Sen ensimmäiset päättäjät tahtoivat turvautua Israelin Kallioon. Silloin he tieteen tai tietämättään viittasivat Messiaaseen. Jumala on ollut tähän päivään asti Israelille pelastuksen kallio vihollisten hyökkäyksiä vastaan. Jeesus Messias tulee pian takaisin ja perustaa ikuisen valtakuntansa.

Matkalla luvattuun maahan Jeesus Messiaamme on myös meille jokaiselle suoja- ja turvakalliona, josta vuotaa jokapäiväiseen elämäämme hunajaa ja elävää vettä. Jeesus on Pelastuksemme Kallio! SK. 122:1,4 "Kallioni aukesit, turvapaikan valmistit. Jeesus anna veresi minut pestä puhtaaksi. Syyllinen jo vapahda, synnin valta kukista! - - - Joka hengenvedossa, kuolemankin tullessa, ja kun henki jättää maan, tuomiolle saavutaan, kallioni, Herrani, olet turvapaikkani."